

Република Србија
УПРАВНИ СУД
- Одељење у Крагујевцу -
I-1 У. 10217/10 (2009)
04.08.2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Невене Милојчић и Руже Урошевић, чланова већа, са судијским помоћником Еленом Петровић, као записничарем, у управном спору по тужби тужиоца R.S.H. Н., К. S., D., ког заступа пуномоћник Д. П. адвокат из Б.,, против решења туженог Завода за интелектуалну својину Б., бр., број: од 20.05.2009. године, у предмету признавања жига, у нејавној седници већа, одржаној дана 04.08.2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА** и **ПОНИШТАВА** решење Завода за интелектуалну својину број: од 20.05.2009. године.

Образложење

Оспореним решењем делимично се одобрава заштита међународном жигу у речи F. K., са датумом међународне регистрације 11.07.2003. године, регистровано на име фирме R.S.& K. о Н. D. (DE) за робу из класе....., и то:, такође са додатимза робу из класе, и то: материјали за паковање, а одбијена је за робу из класе, и то: такође са додатним

У тужби поднетој Врховном суду Србије 01.07.2009. године и заведеној у том суду под У.4980/09, којом спори законитост решења туженог, тужилац

наводи да је власник међународне регистрације жига под бројем..... Ф. К. за који је тужени донео провизорно одбијање 12.08.2004. године, у одговору на који је, тужилац доставио одговарајуће доказе којим оспорава ово одбијање. Погрешан је закључак туженог да не постоје услови за заштиту жига у Србији у смислу члана 5. став 1. тачка 8. Закона о жиговима. Неспорно је да су тужиочев међународни жиг и супротстављени међународни жиг идентични и да супротстављени жиг, који је раније регистрован, обухвата и робу ... на коју се односи тужиочев жиг. Међутим, власник супротстављеног жига је дао сагласност да се предметни жиг региструје у Србији, а како Закон о жиговима не регулише правне последице давања сагласности власника ранијег жига ради омогућавања регистрације каснијег жига у Србији, то се мора решити применом правне аналогije коју треба извести из Закона о жиговима. Ово се посебно односи на одредбе Закона о жиговима које регулишу права власника жига у погледу давања овлашћења другим лицима да користе његов жиг, било уговором о лиценци по члану 46. Закона било посебним овлашћењем који произилази из чланова 33-58. тог Закона. Давање сагласности за регистрацију је нека врста овлашћења које власник жига даје другом лицу да се његов жиг или сличан жиг користи. Због тога се не може сматрати да је правилан закључак туженог да без обзира на давање сагласности, захтев за регистрацију треба одбити, јер је јасно да су интереси власника жига који даје овлашћење другом лицу да његов жиг користи, идентични са интересима потрошача. У закону су прописана правна средства за заштиту јавног интереса односно интереса потрошача, али се она могу применити тек под одређеним условима (ако заиста дође до стварног изазивања забуне у промету услед начина коришћења неког жига) што је регулисано чланом 55. став 1. тачка 2. цитираног Закона. Уз тужбу је доставио и примерак споразума између тужиоца и власника ранијег жига којим се власник ранијег жига обавезује да свој жиг неће користити за означавање и изјављује да га за ту сврху никада није ни користио. Сматра да је закон погрешно примењен на његову штету па је предложио да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу, тужени је остао при разлозима из оспореног решења и навео да су супротстављени жигови идентични да се односе на исту робу и врло сличну робу те да су испуњени услови прописани чланом 5. став 1. тачка 8. Закона о жиговима да се одбије заштита предметном жигу на коју одлуку нема утицаја писмо сагласности. Такво писмо сагласности власника супротстављеног жига може бити прихваћено и довести до одобрења заштите оспореном жигу само у случају када су у питању супротстављени истоветни жигови

који се односе на различиту или сличну врсту робе или услуга и када су у питању слични жигови који се односе на исту робу или услуге, а свако другачије тумачење било би противно Закону о жиговима. Поред тога нико тужиоцу не спори да са власником супротстављеног жига закључи уговор о лиценци. Предложио је да суд тужбу као неосновану одбије.

Управном суду су дана 01.01.2010. године, на основу члана 89. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/08 и 104/09), уступљени предмети Врховног суда Србије и окружних судова у којима до 31.12.2009. године није донета коначна одлука, а за које је надлежан Управни суд, на основу члана 29. став 1. истог Закона.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и свих списа ове управне ствари, поступајући на основу члана 77. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), по правилима поступка прописаних одредбама Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), Управни суд је нашао:

Тужба је основана.

Приликом доношења оспореног решења учињена је повреда правила поступања из члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ" бр.33/97 и 31/2001), јер је образложење оспореног решења у супротности са стањем у списима.

У списима органа, достављеним уз одговор на тужбу, нема иницијалног акта којим је покренут управни поступак на српском језику. Постоји писмено на француском језику из кога се без овереног превода не може закључити да ли представља иницијални акт. Поред тога у списима недостаје провизорно одбијање одгодине на који је тужилац доставио одговор туженом године, који одговор иначе постоји у списима. Због наведеног, суд није могао да провери правилност датих разлога.

У поновном поступку тужени ће да отклони повреду правила поступања на коју му је указано овом пресудом тако што ће да допуни списе деловима који недостају па ће да донесе на закону засновану одлуку, при чему ће имати у виду да су правно схватање и примедбе суда обавезни за надлежни орган у смислу члана 61. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ" бр.46/96).

Имајући све напред наведено Управни суд је нашао да је закон погрешно примењен на штету тужиоца па је применом члана 38. став 2. у вези члана 41. став 2. Закона о управним споровима, тужбу уважио, поништио решење туженог и одлучио као у диспозитиву.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 04.08.2011. године, I-1 У. 10217/10 (2009)

Записничар
Елена Петровић,с.р.

Председник већа – судија
Јелена Ивановић,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

РС